

(Əvvəli ötən saylarımızda)

AD GÜNÜ

-Burda niyə belə tək oturmusan?
-Heç, ay dayı... Evdə ürəyim sıxıldı, gəldim bura...

-Dəniz qırağına gəlməkdə yaxşı etmişən. Dəniz safdır, dəniz təmizdir, dəniz insanın qəlbini də təmizləyir.

O, bu qocadan gələn nurun, mehribanlığın təsiri altında idi. Artıq bu kişinin haradan, necə peyda olmasını, onun yanında necə gəlib hiss edilmədən oturmasını fikirləşmirdi... Bu kişi ilə danışdıqca, ürəyində bir sakitlik yaranmasını hiss edirdi...

-Hə, bala, dərddə adama oxşayırsan, de görək dərddini... Heç biriniz dərddiniz olmadan dənizə üz tutmursuz... Sən də de görək hansı dərd səni dartıb buralara gətirib?

O, nə qədər eləse də gözünü qocadan çəkə bilmədi, amma ürəyini bu tanımadığı qocaya açma bilməzdi... Bu sirri neçə ildir özü ilə arvadından başqa heç kəs bilmirdi, hətta ən yaxın adamları da... İndi birdən-birə neçə illik sirrini və dərddini bu qocaya danışmaq istəmirdi. Amma hiss edirdi ki, bu qocada nə varsa, onun bütün fikirlərinə və beyninə hakim olub. Ona elə gəlirdi ki, kişinin onun ürəyindən keçənlərdən, hətta dərddən də xəbəri var, sadəcə olaraq bütün bunları onun öz dilindən eşitmək istəyir. Sanki kişi onu danışdırmaqla, qəlbini deşən bu dərddən onu qurtarmaq, dərddini yüngülləşdirmək istəyirdi...

Gözü hələ də uzaqlara, naməlum nöqtəyə zillənmişdi... Baxdığı yerdə axtardığını tapa bilməyəcəyini dərk etsə də, baxmağa davam edirdi... Elə gözü o nöqtəyə baxa-baxa danışmağa başladı...

-Dayı, mən elə bir günah eləmi-

şəm ki, bunun cəzasını bu dünyada ömrümün axırına qədər çəkəcəm. Özüm bir yana, yaxınlarımı da bu dərddə yükləmişəm. Heç bilmirəm bundan sonra necə yaşayacağam...

-Başa düşürəm, bala, bəs bu dərd ilə o dünyada neyləyəcəksən?..

-Necə məgər? Nə o dünyada? O dünyada nə olacaq ki? Öləndən sonar bütün dərddərimiz qurtaracaq, canımız

(Hekayə)

da rahat olacaq. Məni ömrüm boyu yaşayacağım dərd maraqlandırır, öləndən sonra nə olur olsun...

-Elə demə, ay bala, ölümlə dərd qurtarsaydı, nə var idi ki... Əsl dərd öləndən sonra başlayır. Bu dünyanın dərddələri Qiyamət günü günahlarımıza görə çəkəcəyimiz bəlalərin yanında bir oyuncaq olacaq... Sən məyər Allahın bizi öləndən sonra dirildəcəyinə, əməllərimizə görə sorğu-sual edəcəyinə inanmırsan?

-Dayı, bu barədə eşitmişəm, amma hələ də dərk edə bilmirəm, həm də əgər bu dünyada bu cür günah etmişəmsə, deməli, o dünyada da bunun cəzasını alacam. Bu da oldu bir dərd...

O, bunu deyib acı-acı gülümsündü.

-Dayı, istəyirdin ki, dərddimi azaldasan, birini də artırdın. İndiyə qədər etdiklərimə görə arvadımın yanında gözü kölgəli olduğumu düşünürdüm, indi isə üstəlik Axirətdə Allahın da yanında günahkar olub cəza alacağımı fikirləşəcəyəm. Çox sağ olun köməyinizə görə... - Son cümləni kinayə ilə

dedi.

-Elə demə, ay bala, bəs Allahın Rəhməti və tövbəsi nə üçündür? Allahın tövbə qapıları həmişə öz qullarının üzünə açıqdır, tək sən səmimiyyətlə tövbə elə...

-Eh, ay dayı, mən eləyəni bilsəydin belə deməzdin... Mən adam öldürmüşəm, dünyaya göz açmalı olan körpəni özümü biabırılıqdan qurtarmaq üçün dünyaya gəlməkdən məhrum etmişəm, özümü də, arvadımı da həmişəlik uşaq üzünə həsrət qoymuşam. Heç mənim kimisinin də tövbəsi qəbul olunarmı? Heç mənim kimisini də Allah bağışlayarmı?

-Eh, mənim cahil balam... Gör sən nə etmişən... Amma onu da bil ki, Allah bütün günahları bağışlayandır, tövbələri qəbul edəndir, quluna qarşı rəhimlidir, mərhəmətlidir... Allah deyir ki, bir dağ boyda günah da işlətsəniz, amma ağlayaraq, peşman olaraq o günahlarınızdan tövbə etsəniz, mən sizi bağışlayaram. Peyğəmbərimiz demişdir ki, əgər nəinki bir adam, hətta yetmiş peyğəmbər öldürsəniz də belə, Allaha tam iklasla, səmimiyyətlə tövbə etsəniz o, sizi bağışlayacaq, bir şərtlə ki, həmin günahlara bir daha qayıtmayasınız.

-Yox, dayı, mən hər şeydən ümüdümü itirmişəm. Mən buna görə bağışlanmağımı da istəmirəm. Elə mənim kimisi Cəhənnəmdə yansa yaxşı olar.

-Küfr danışma, bala... Allahdan ümid kəsilməz. Ümitsiz olan bircə İblisdir

ki, insanların da qəlbinə Allahın böyük günahları bağışlamayacağını tələq etməklə tövbədən çəkindirib, Cəhənnəmdə özünə yoldaş eləmək istəyir. Sən Cəhənnəm odunun nə olduğunu bilmirsən, ona görə də indi belə rahat danışsən o barədə... Bundan əlavə, sən tövbəni elə, Allahdan bağışlanmağın istə, qalan şeyləri isə burax Allahın öhdəsinə... Allah böyükdür, Allahın hər şeyə qüdrəti çatır, bir də gördün yenə uşağın oldu...

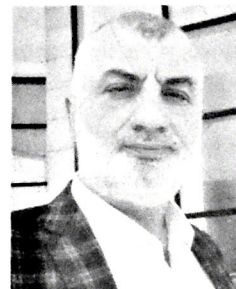
Qoca danışdıqca o, key kimi ona baxır, onun sözləri bir məlhəm kimi ürəyinə axırdı. Sanki bu kişi yerdən gəlməmişdi, onun simasında bir nur var idi...

-Dur, ay bala, özünü bu qədər üzmə, Allaha yönəl, ondan bağışlanmağın dilə, hər şey düzələcək...

Ayağa durub kişi ilə sağollaşdı. Maşınına tərəf getdi. Maşına oturub yerindən tərpətdi. Yol boyu hələ də qocanın dediklərinin təsiri altında idi. Ürəyinə qəribə bir rahatlıq dolmuşdu. Həyəcanın keçməsindənmi, yorğunluqdanmı, ya nədən idisə, hiss edirdi ki, gözləri yumulur. Belə maşın sürə bilməyəcəyini başa düşüb maşını yolun kənarına çəkdi. Oturacağı arxaya əyib yerini rahatlayandan sonra gözlərini yumdu...

... Evdə, öz yatağında yatmışdı... Üç yaşında olan qızı onun yatağına yaxınlaşıb əlindən tutub dartmağa başladı...

-Ata, ay ata... dur da... Niyə belə gec durursan?! Dur da... bu gün mənim ad günüdür axı... dur da... dur...

Azər SALEH,
Sumqayıt şəhəri